

När Chapter Two, Nisse Landgren och Johan Norberg, framträder i en fullsatt hörsal på Kulturhuset har de adderat åtta musiker ur Sveriges Radios symfoniorkester till duoformatet. Det är en lyckosam kombination som borde permanentas. För även om de båda männen ó lika svartklädda som damerna och herrarna från Radiosymfonikerna ó finslipat duoformatet i över tjugo års tid så lyfter musiken en bra bit ovanför Kulturhuset och Sergels torg varje gång som stråkarna och blåsarna hjälper till. Det gör de i ungefär hälften av låtarna som framförs.

Allra högst upp hamnar sällskapet redan från start med en utsökt version av Oleta Adams gamla fina soulballad Get here. Med Johan Norbergs komplexa och känsliga plockande på den akustiska gitarren och Nisse Landgrens suveränt okonstlade sång och fint utmejslade trombonsolo ó kompletterat med Radiosymfonikernas exemplariska exekverande av Martin Schaub's lågmält spirituella arrangemang för stråkar och träblås ó blir det en fenomenal inledning på en mycket bra konsert.

Beskrivningen ovan kan, med viss modifikation, gälla för resten av kvällen med tillägget att herrarnas gemytliga snicksnackande och vänskapliga gnabbande fyller utrymmet mellan låtarna. Det är, precis som Nisse Landgren ironiskt uttrycker det, apropå gruppens fasthållande vid ungefär samma repertoar år efter år, ötryggt, mysigt och trevligtö att gå på en Chapter Two-konsert. Det kan man ta som ett löfte eller ett hot.

Att man nästan uteslutande tolkar andras låtar spelar egentligen ingen roll då de båda har förmågan att utan yttre åthävor sätta sin egen prägel på materialet. Fast fick jag bestämma skulle de satsa mer på amerikanska jazzstandards som Everything happens to me hellre än poppiga menlösheter som Moonshadow.